ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 1990 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-305/86,

Neotype Techmashexport GmbH, με έδρα το Bergisch-Gladbach (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τον Dirk Schroeder, δικηγόρο Κολωνίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loesch και Wolter, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Peter Gilsdorg, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τον Michael Schütte, δικηγόρο Αμβούργου, με γραφείο επίσης στις Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενο από τους Ivo Van Bæl και Jean-François Bellis, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο F. Brausch, 8, rue Zithe,

παρεμβαίνον,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3019/86 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 1986, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων ισχύος μεγαλύ-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

τερης από 0,75 έως 75 kW καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ένωσης (ΕΕ L 280, σ. 68),

και C-160/87,

Neotype Techmashexport GmbH, με έδρα το Bergisch-Gladbach (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τον Dirk Schroeder, δικηγόρο Κολωνίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loesch και Wolter, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τους Hans-Jürgen Lambers, διευθυντή στη νομική υπηρεσία, και Erik Stein, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενους από τον Michael Schütte, δικηγόρο Αμβούργου με γραφείο επίσης στις Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

καθού,

υποστηριζόμενου από το

Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενο από τους Ivo Van Bael και Jean-François Bellis, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο F. Brausch, 8, rue Zithe,

και την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Peter Gilsdorf, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 864/87 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων, ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 kW έως και 75 kW, καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ένωσης, και για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 83, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Sir Gordon Slynn, πρόεδρο τμήματος, M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven
γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση,

αφού άκουσε τους διαδίκους που αγόρευσαν κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουνίου 1989,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Νοεμβρίου 1989,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατάθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Δεκεμβρίου 1986, η εταιρία γερμανικού δικαίου Neotype Techmashexport GmbH (εφεξής: Neotype) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ακυρώσεως του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3019/86 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 1986, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 kW αλλά όχι μεγαλύτερης από 75 kW (εφεξής: ηλεκτρικοί κινητήρες), καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ένωσης (ΕΕ L 280, σ. 68 — εφεξής: προσωρινός κανονισμός), καθόσον το άρθρο αυτό αφορά την εισαγωγή από την προσφεύγουσα ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Σοβιετικής Ενώσεως (υπόθεση C-305/86).

2 Με Διάταξη της 8ης Μαΐου 1987, το Δικαστήριο επέτρεψε στο Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée (εφεξής: Gimelec) να παρέμβει, στην υπόθεση C-305/86, υπέρ της καθής.

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Ιουνίου 1987, η Neotype άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ακυρώσεως των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 864/87 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων, ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 kW έως και 75 kW, καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ένωσης, και για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 83, σ. 1 — εφεξής: οριστικός κανονισμός), καθόσον οι διατάξεις αυτές αφορούν την εισαγωγή από την προσφεύγουσα ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Σοβιετικής Ενώσεως και την οριστική είσπραξη των ποσών που κατατέθηκαν ως εγγύηση από την προσφεύγουσα (υπόθεση C-160/87).

4 Με Διατάξεις της 30ής Σεπτεμβρίου και της 15ης Οκτωβρίου 1987, το Δικαστήριο επέτρεψε αντιστοίχως στον Gimelec και στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να παρέμβουν, στην υπόθεση C-160/87, υπέρ του καθού.

5 Με Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1987, οι υποθέσεις C-305/86 και C-160/87 ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση κοινής αποφάσεως.

6 Η Neotype είναι μία εταιρία της οποίας οι δραστηριότητες συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην εισαγωγή ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Σοβιετικής Ενώσεως που εξάγει η σοβιετική εταιρία Energomachexport, η οποία είναι μία από τις μετόχους της Neotype.

7 Τον Οκτώβριο του 1985, ο Gimelec, υποστηριζόμενος από τέσσερις άλλες εθνικές ενώσεις στον τομέα της ηλεκτρονικής, υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση επανεξετάσεως ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1). Η αίτηση αυτή αφορούσε την επανεξέταση των αποφάσεων με τις οποίες τα θεσμικά όργανα αποδέχθηκαν τις σχετικές με τις τιμές δεσμεύσεις που είχαν αναλάβει οι ενδιαφερόμενοι εξαγωγείς στο πλαίσιο μιας προηγηθείσας διαδικασίας αντιντάμπινγκ που αφορούσε τις εισαγωγές ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Βουλγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας, Ουγγαρίας και Σοβιετικής Ενώσεως.

8 Στις 30 Σεπτεμβρίου 1986, το Συμβούλιο και η Επιτροπή απέσυραν τη συγκατάθεσή τους ως προς τις προαναφερθείσες δεσμεύσεις και η Επιτροπή θέσπισε με τον προαναφερθέντα κανονισμό 3019/86, της ίδιας ημέρας, προσωρινό δασμό επί των εισαγωγών ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής, μεταξύ άλλων, Σοβιετικής Ενώσεως.

9 Στις 23 Μαρτίου 1987, το Συμβούλιο εξέδωσε τον προαναφερθέντα κανονισμό 864/87, για την επιβολή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις προαναφερθείσες εισαγωγές και για την οριστική είσπραξη των ποσών που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού.

10 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση εκτίθενται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Επί της προσφυγής που βάλλει κατά του προσωρινού κανονισμού (υπόθεση C-305/86)

11 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τον παρεμβαίνοντα Gimelec, προβάλλει το απαράδεκτο της προσφυγής που βάλλει κατά του προσωρινού κανονισμού.

12 Πρέπει να τονιστεί, προκαταρκτικά, ότι το ζήτημα αυτό είναι ανεξάρτητο από τη δυνατότητα προβολής του παρανόμου χαρακτήρα του προσωρινού κανονισμού ως λόγου που συνεπάγεται τον παράνομο χαρακτήρα του οριστικού κανονισμού.

13 Όσον αφορά το συμφέρον της Neotype να προσβάλει τον προσωρινό κανονισμό πρέπει να γίνει δεκτό ότι, ενόψει του γεγονότος ότι εισπράχθηκαν τα ποσά που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, του οριστικού κανονισμού, με τον συντελεστή του θεσπισθέντος οριστικού δασμού, η Neotype δεν μπορεί να επικαλεστεί κανένα έννομο αποτέλεσμα απορρέον από τον προσωρινό κανονισμό (βλέπε τις αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1988, Brother κατά Επιτροπής, σκέψη 6, 56/85, Συλλογή 1988, σ. 5655, και Technointorg κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, σκέψη 12, 294/86 και 77/87, Συλλογή 1988, σ. 6077).

14 Όσον αφορά το συμφέρον της Neotype να αναγνωριστεί η ακυρότητα του προσωρινού κανονισμού προκειμένου να αξιώσει αποζημίωση, πρέπει να σημειωθεί ότι η Neotype θα μπορούσε, καθόσον τα ποσά που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση κατ' εφαρμογή του προσωρινού κανονισμού εισπράχθηκαν δυνάμει του οριστικού κανονισμού, να επικαλεστεί τον παράνομο χαρακτήρα του οριστικού κανονισμού προς στήριξη του αιτήματος αποκαταστάσεως ενδεχομένης ζημίας που προκλήθηκε από τον προσωρινό κανονισμό. Εν προκειμένω, ο οριστικός κανονισμός αντικατέστησε πράγματι τον προσωρινό κανονισμό. Το ζήτημα της νομιμότητας του προσωρινού κανονισμού δεν μπορεί, επομένως, να επηρεάσει τη βάση του αιτήματος αποζημιώσεως.

15 Όσον αφορά τα ποσά που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση και ελευθερώθηκαν συνεπεία του γεγονότος ότι ο συντελεστής του οριστικού δασμού είναι κατώτερος από τον συντελεστή του προσωρινού δασμού, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το συμφέρον της Neotype να αναγνωριστεί η ακυρότητα του προσωρινού κανονισμού προκειμένου να αξιώσει αποζημίωση θα μπορούσε να γίνει δεκτό μόνο αν η Neotype αναφερόταν στην ύπαρξη ζημίας σχετιζόμενης με τα εν λόγω ποσά που κατατέθηκαν ως εγγύηση. Εν προκειμένω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Neotype δεν προσδιόρισε, σε καμία φάση της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, κανενός είδους ζημία που υπέστη συνεπεία της εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού.

16 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη συμφέροντος, όσον αφορά την άσκηση της προσφυγής κατά του προσωρινού κανονισμού. Επομένως, η προσφυγή αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα επιχειρήματα που αντλούνται από τη φύση του προσωρινού κανονισμού.

Επί της προσφυγής που βάλλει κατά του προσωρινού κανονισμού (C-160/87)

Επί του παραδεκτού

17 Ο παρεμβαίνων Gimelec υποστηρίζει στις παρατηρήσεις του ότι η προσφυγή της Neotype κατά του οριστικού κανονισμού είναι απαράδεκτη, καθόσον οι διαπιστώσεις που περιέχονται στον κανονισμό αυτό, σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ, δεν αφορούν άμεσα την προσφεύγουσα, επειδή το περιθώριο ντάμπινγκ για τα εξαχθέντα εμπορεύματα προσδιορίστηκε βάσει των τιμών εξαγωγής του οικείου εξαγωγέα και όχι βάσει των τιμών μεταπωλήσεως που εφάρμοσε η προσφεύγουσα.

18 Δεδομένου ότι πρόκειται για απαράδεκτο δημοσίας τάξεως που πρέπει να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως δυνάμει του άρθρου 92, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν ο παρεμβαίνων μπορεί να προβάλει ένσταση απαραδέκτου την οποία δεν προέβαλε ο διάδικος υπέρ του οποίου παρενέβη.

19 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι κανονισμοί με τους οποίους θεσπίζεται ο δασμός αντιντάμπινγκ, παρόλο που έχουν, από τη φύση τους και το περιεχόμενό τους, κανονιστικό χαρακτήρα, αφορούν άμεσα και ατομικά, μεταξύ άλλων, τους εισαγωγείς των οποίων οι τιμές μεταπωλήσεως των οικείων εμπορευμάτων αποτελούν τη βάση της κατασκευής της τιμής εξαγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β), του κανονισμού 2176/84, σε περίπτωση υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα (βλέπε αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 1979, ISO κατά Συμβουλίου, σκέψη 16, 118/77, Slg. 1979, σ. 1277, και της 21ης Φεβρουαρίου 1984, Allied Corporation κατά Επιτροπής, σκέψεις 11 και 15, 239/82 και 275/82, Συλλογή 1984, σ. 1005, καθώς και τις Διατάξεις του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1987, Sermes κατά Επιτροπής, σκέψεις 14 έως 16, 279/86, Συλλογή 1987, σ. 3109, και Frimodt Pedersen κατά Επιτροπής, σκέψεις 14 έως 16, 301/86, Συλλογή 1987, σ. 3123).

20 Οι σκέψεις στις οποίες στηρίζεται η νομολογία αυτή ισχύουν επίσης και για την περίπτωση κατά την οποία, βάσει των τιμών μεταπωλήσεως αυτών των εισαγωγέων, διαπιστώνεται όχι η ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ, αλλά υπολογίζεται ο δασμός αντιντάμπινγκ. Όπως συνάγεται από το άρθρο 1, παράγραφος 4, στοιχείο α), του οριστικού κανονισμού, η καθαρή τιμή μονάδας του προϊόντος « ελεύθερο στα σύνορα » της Κοινότητας, βάσει της οποίας καθορίζεται το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ που πρέπει ενδεχομένως να καταβληθεί, αντιστοιχεί, ως προς τους συνδεδεμένους εισαγωγείς, προς τη δασμολογητέα αξία κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 218). Κατά τη διάταξη αυτή, η δασμολογητέα αξία στηρίζεται κατ' ουσίαν στην τιμή στην οποία πωλούνται τα εισαγόμενα εμπορεύματα από τον εισαγωγέα σε πρόσωπα που δεν συνδέονται με τον πωλητή. Οι συνδεόμενοι εισαγωγείς είναι επομένως σε θέση να επηρεάσουν, μέσω των τιμών αυτών τιμών αυτών μεταπωλήσεως που εφαρμόζονται για τα οικεία προϊόντα έναντι ανεξαρτήτων αγοραστών, το ύψος του καταβλητέου δασμού.

21 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο οριστικός κανονισμός αφορά άμεσα και οριστικά τη Neotype, η οποία συνδέεται με τον εξαγωγέα των εν λόγω εμπορευμάτων, την Energomachexport, και ως προς την οποία εφαρμόστηκε η προαναφερθείσα μέθοδος υπολογισμού δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 4, στοιχείο β), του οριστικού κανονισμού.

22 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή που άσκησε η Neotype στην υπόθεση C-160/87 είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

23 Η Neotype προβάλλει κατά του οριστικού κανονισμού τους ακόλουθους λόγους:

— εσφαλμένος υπολογισμός της κανονικής αξίας, ιδίως ως προς την επιλογή της χώρας αναφοράς·

— ανεπαρκής αιτιολογία της επιλογής της χώρας αναφοράς·

— εσφαλμένος υπολογισμός της ζημίας·

— αθέμιτη μέθοδος καθορισμού του δασμού αντιντάμπινγκ·

— ανεπίτρεπτο της οριστικής εισπράξεως των ποσών που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού.

Επί του λόγου που αντλείται από τον εσφαλμένο υπολογισμό της κανονικής αξίας

24 Με τον πρώτο της λόγο η Neotype προβάλλει καταρχάς ότι η Γιουγκοσλαβία, η οποία επελέγη ως χώρα αναφοράς για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, δεν αποτελεί χώρα με οικονομία της αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, του κανονισμού 2176/84, λόγω του ότι υφίσταται ένα σύστημα ελέγχου των τιμών που τις συγκρατεί, ιδίως δε των ηλεκτρικών κινητήρων, σε επίπεδο τεχνητά υψηλό.

25 Εν προκειμένω, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού 2176/84 προβλέπει ότι, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται κατά τρόπο κατάλληλο και όχι παράλογο, ουσιαστικά, βάσει της τιμής που πράγματι εφαρμόζεται για το ομοειδές προϊόν σε χώρα με οικονομία της αγοράς.

26 Πρέπει να υπομνηστεί ότι ο σκοπός της προαναφερθείσας διάταξης συνίσταται στο να αποφεύγεται να λαμβάνονται υπόψη τιμές και κόστος σε χώρες που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, δηλαδή που δεν διαμορφώνονται από τις συνήθεις δυνάμεις της αγοράς (βλέπε απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, Technointorg, προαναφερθείσα, σκέψη 29).

27 Στη συνέχεια, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το προαναφερθέν άρθρο 2, παράγραφος 5, χαρακτηρίζει ειδικότερα ως χώρες που δεν έχουν οικονομία της αγοράς τις χώρες στις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1765/82, της 30ής Ιουνίου 1982, περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών από χώρες κρατικού εμπορίου (ΕΕ L 195, σ. 1), η δε Γιουγκοσλαβία δεν περιλαμβάνεται στις χώρες που αφορά ο κανονισμός αυτός.

28 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν στη χώρα αυτή το εμπόριο ηλεκτρικών κινητήρων αποτελεί το αντικείμενο πλήρους ή περίπου πλήρους μονοπωλίου ή αν όλες οι εσωτερικές τιμές καθορίζονται από το κράτος. Όμως, οι δύο αυτές προϋποθέσεις δεν συντρέ-

χουν στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας. Όπως αναφέρεται στο σημείο 5 του οριστικού κανονισμού, το ακριβές του οποίου δεν αμφισβήτησε η Neotype, στη Γιουγκοσλαβία υφίστανται τουλάχιστον τρεις επιχειρήσεις που εμπορεύονται ηλεκτρικούς κινητήρες τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στην αγορά της Κοινότητας. Επιπλέον, από τα προσαρτημένα στην προσφυγή έγγραφα προκύπτει ότι δεν υφίστατο κατά τον υπό κρίση χρόνο κανένα γενικό σύστημα καθορισμού τιμών στη Γιουγκοσλαβία και ότι, εν πάση περιπτώσει, ένα τέτοιο σύστημα δεν υφίστατο στον τομέα των ηλεκτρικών κινητήρων.

29 Το επιχείρημα της Neotype, ότι η Γιουγκοσλαβία δεν αποτελεί χώρα με οικονομία της αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, του προαναφερθέντος κανονισμού, πρέπει επομένως να απορριφθεί.

30 Η Neotype υποστηρίζει περαιτέρω ότι οι γιουγκοσλαβικές τιμές δεν αποτελούν κατάλληλη και εύλογη βάση συγκρίσεως λόγω του ότι το μέγεθος της αγοράς αυτής είναι ανεπαρκές, ιδίως σε σχέση με τις αγορές των χωρών αναφοράς που επελέγησαν για την επιβολή προηγουμένων μέτρων αντιντάμπινγκ και ότι δεν υφίστατο στην πράξη καμία εισαγωγή προς τη Γιουγκοσλαβία ικανή να δημιουργήσει κάποιο ανταγωνισμό.

31 Η συλλογιστική αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Το μέγεθος της εγχώριας αγοράς δεν αποτελεί, καταρχήν, στοιχείο ικανό να ληφθεί υπόψη κατά την επιλογή της χώρας αναφοράς κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 2, παράγραφος 5, εφόσον υφίσταται, κατά την περίοδο της έρευνας, επαρκής αριθμός συναλλαγών ώστε να διασφαλίζεται η αντιπροσωπευτικότητα της αγοράς αυτής σε σχέση με τις εν λόγω εξαγωγές. Στην αλληλουχία αυτή πρέπει να υπομνηστεί ότι με την απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, Brother, σκέψεις 12 και 13 (250/85, Συλλογή 1988, σ. 5683), το Δικαστήριο δεν δέχθηκε τα επιχειρήματα με τα οποία εβάλλετο η πρακτική των θεσμικών οργάνων να καθορίζουν τον βαθμό της αντιπροσωπευτικότητας της εγχώριας αγοράς, προκειμένου να υπολογιστεί η κανονική αξία κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2176/84 σε 5 % των οικείων εξαγωγών. Ούτε από τη δικογραφία ούτε από τη συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου προέκυψε ότι η γιουγκοσλαβική αγορά δεν ήταν αντιπροσωπευτική κατά την προαναφερθείσα έννοια.

32 Όσον αφορά την προβαλλόμενη ανυπαρξία εισαγωγών ηλεκτρικών κινητήρων στη Γιουγκοσλαβία, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το γεγονός αυτό δεν αρκεί αφεαυτού για να θεωρηθεί ότι η γιουγκοσλαβική αγορά δεν προσφέρεται να χρησιμεύσει ως στοιχείο αναφοράς, εφόσον υφίστανται στην αγορά αυτή επαρκείς συνθήκες ανταγωνισμού ώστε να διασφαλίζεται η αντιπροσωπευτικότητα των τιμών που εφαρμόζονται σ'

αυτήν. Κατά την υπό κρίση περίοδο υφίσταντο τρεις παραγωγοί ηλεκτρικών κινητήρων στη γιουγκοσλαβική αγορά. Ακόμη και αν οι εφαρμοζόμενες από τις επιχειρήσεις αυτές τιμές στην εσωτερική αγορά ήταν περίπου οι ίδιες, όπως ισχυρίζεται η Neotype, το γεγονός αυτό δεν θα αρκούσε, από μόνο του, για να συναχθεί η ανυπαρξία ανταγωνισμού, δεδομένου ότι η ενδεχόμενη ομοιότητα τιμών μπορεί να εξηγηθεί με την επίδραση άλλων παραγόντων εκτός από τον έλεγχο τιμών που ασκεί το κράτος.

33 Πρέπει να τονιστεί, εξάλλου, ότι το γεγονός ότι καθορίστηκε η κανονική αξία βάσει των τιμών που εφαρμόζονται στη γιουγκοσλαβική αγορά είχε ως συνέπεια έναν καθορισμό περιθωρίου ντάμπινγκ των ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Σοβιετικής Ενώσεως που είναι αισθητά κατώτερο από αυτό που είχε προσδιοριστεί με τον προσωρινό κανονισμό, καθώς και ότι το επίπεδο των τιμών αυτών ήταν, επομένως, εν πάση περιπτώσει χαμηλότερο από το επίπεδο των τιμών που εφαρμόζονταν στη σουηδική αγορά.

34 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια εξουσίας που παρέχεται στα θεσμικά όργανα με το προαναφερθέν άρθρο 2, παράγραφος 5, επιλέγοντας τη Γιουγκοσλαβία ως χώρα αναφοράς.

35 Η Neotype υποστηρίζει, στη συνέχεια, ότι, υπολογίζοντας την κανονική αξία, το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη το ποσοστό του γιουγκοσλαβικού πληθωρισμού που είχε φθάσει το 80 % το 1985.

36 Απαντώντας σε σχετική ερώτηση του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκθέτουν ότι η κανονική αξία υπολογίστηκε στον οριστικό κανονισμό βάσει του σταθμισμένου μέσου όρου των εγχωρίων τιμών πωλήσεως που εφάρμοσαν οι γιουγκοσλάβοι παραγωγοί κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς 1985. Η διαφορά των ποσοστών πληθωρισμού μεταξύ Κοινότητας και Γιουγκοσλαβίας αντικατοπτρίστηκε στις διακυμάνσεις της τιμής συναλλάγματος Εψθ-δινάριο, πράγμα που είχε ως συνέπεια αύξηση κατά 78,7 %.

37 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, επιλέγοντας μία τέτοια μέθοδο για να λάβει υπόψη το ποσοστό πληθωρισμού, το Συμβούλιο δεν υπερέβη τα όρια εκτιμήσεως που αναγνωρίζονται στα θεσμικά όργανα κατά την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων όπως εν προκειμένω. Η Neotype δεν προσκόμισε, εξάλλου, κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι η μέθοδος αυτή δεν καθιστούσε δυνατό να ληφθεί προσηκόντως υπόψη το ποσοστό πληθωρισμού στη Γιουγκοσλαβία κατά την περίοδο της έρευνας.

38 Η αιτίαση της Neotype σχετικά με το ότι αγνοήθηκε το ποσοστό του πληθωρισμού στη Γιουγκοσλαβία είναι επομένως αβάσιμη.

39 Τέλος η Neotype προβάλλει ότι η επίσημη τιμή συναλλάγματος του γιουγκοσλαβικού διναρίου, που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο προκειμένου να υπολογίσει το περιθώριο ντάμπινγκ, δεν αντιστοιχεί στην πραγματική αξία αυτού του νομίσματος, δεδομένου ότι οι τράπεζες της Κοινότητας δεν πληρώνουν παρά μόνο 0,15 έως 0,17 του γερμανικού μάρκου για 100 δινάρια, ενώ η επίσημη τιμή αγοράς ήταν 0,27 του γερμανικού μάρκου.

40 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνηστεί ότι με την απόφαση της 7ης Μαΐου 1987, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, σκέψη 53 (255/84, Συλλογή 1987, σ. 1861), το Δικαστήριο έκρινε ότι για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ τα όργανα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις επίσημες τιμές συναλλάγματος βάσει των οποίων διενεργούνται οι συναλλαγές του διεθνούς εμπορίου.

41 Τα επιχειρήματα που προβάλλει η Neotype δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση το κύρος αυτής της μεθόδου που εφαρμόστηκε εν προκειμένω για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Πράγματι, οι τιμές συναλλάγματος, στις οποίες αναφέρεται η προσφεύγουσα, δεν μπορούν να εφαρμοστούν στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ Κοινότητας και Γιουγκοσλαβίας, αλλά αντιπροσωπεύουν τιμές αγοράς χαρτονομισμάτων που εφαρμόζουν οι τράπεζες στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Εξάλλου, δεν υπάρχει κανένας λόγος να εφαρμοστεί η προαναφερθείσα μέθοδος, όπως, άλλωστε, αναγνώρισε η προσφεύγουσα στη γραπτή της απάντηση σε ερώτηση του Δικαστηρίου, προκειμένου να καθοριστεί η κανονική αξία που εφαρμόζεται στις γιουγκοσλαβικές εξαγωγές, ενώ πρέπει να επιλεγεί διαφορετική μέθοδος υπολογισμού για τους εξαγωγείς των χωρών κρατικού εμπορίου τις οποίες αφορά ο οριστικός κανονισμός.

42 Η συλλογιστική της Neotype σχετικά με τις τιμές συναλλάγματος του διναρίου που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

43 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι ο λόγος που αντλείται από τον φερόμενο ως εσφαλμένο υπολογισμό της κανονικής αξίας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την ανεπαρκή αιτιολογία της επιλογής της χώρας αναφοράς

44 Η Neotype θεωρεί ότι η επιλογή της Γιουγκοσλαβίας ως χώρας αναφοράς για τον καθορισμό της κανονικής αξίας δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη.

45 Πρέπει συναφώς να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία (βλέπε, ιδίως, τις αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψη 39, και της 14ης Μαρτίου 1990, Gestetner κατά Επιτροπής, σκέψη 69, C-156/87, Συλλογή 1990, σ. I-781), από την αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 190 της Συνθήκης πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και αναμφισβήτητο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου για να είναι σε θέση να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.

46 Εν προκειμένω η προϋπόθεση αυτή τηρήθηκε. Η επιλογή της Γιουγκοσλαβίας ως χώρας αναφοράς αποτελεί το αντικείμενο του τμήματος Γ της αιτιολογίας του οριστικού κανονισμού και, ιδίως της αιτιολογικής σκέψεως 8, όπου εκτίθεται, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή προέβη, από της επιβολής του προσωρινού δασμού και κατόπιν της κινήσεως παράλληλης διαδικασίας αντιντάμπινγκ σε σχέση με τους ηλεκτρικούς κινητήρες καταγωγής Γιουγκοσλαβίας, σε επαλήθευση των τιμών που εφάρμοζαν τρεις γιουγκοσλάβοι παραγωγοί-εξαγωγείς στην εγχώρια αγορά. Το Συμβούλιο διαπίστωσε, επιπλέον, ότι η Γιουγκοσλαβία αποτελεί χώρα με οικονομία της αγοράς και ότι το γεγονός ότι καθορίστηκε η κανονική αξία των προϊόντων που πωλούνται στις εν λόγω χώρες κρατικού εμπορίου βάσει των τιμών της γιουγκοσλαβικής αγοράς κατέστησε δυνατή τη διασφάλιση ισότητας μεταχειρίσεως όλων των εξαγωγέων που είχαν εμπλακεί στις δύο σχετικές διαδικασίες.

47 Ο λόγος που αντλεί η Neotype από την ανεπαρκή αιτιολογία της επιλογής της Γιουγκοσλαβίας ως χώρας αναφοράς πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από τον εσφαλμένο υπολογισμό της ζημίας

48 Η Neotype υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο διέπραξε πρόδηλα σφάλματα κατά τον υπολογισμό της ζημίας. Συγκρίνοντας μόνο τα μεγέθη εισαγωγών των ετών 1982 έως 1985, το Συμβούλιο αμέλησε να λάβει υπόψη τη σημαντική μείωση των εισαγωγών που σημειώθηκαν κατά την προηγούμενη περίοδο, δηλαδή από το 1977 έως το 1981. Επιπλέον, το μερίδιο της αγοράς των εισαγωγών από τις χώρες που αναφέρονται στον οριστικό κανονισμό μειώθηκε, μεταξύ 1982 και 1985, κατά 13 %, σε σχέση δε μάλιστα με το 1978 κατά 27,5 %.

49 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα της Neotype, πρέπει να υπομνηστεί ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ που κατέληξε στη θέσπιση του οριστικού κανονισμού είχε κινηθεί κατόπιν αιτήσεως επανεξετάσεως που υπέβαλαν οι ενδιαφερόμενες ενώσεις κοινοτικών παραγωγών. Η έρευνα αυτή είχε ως αντικείμενο να εξακριβωθεί αν οι δεσμεύσεις που είχαν αναλάβει οι εξαγωγείς των οικείων χωρών και τις οποίες αποδέχθηκαν τα θεσμικά όργανα κατά την προηγούμενη διαδικασία αντιντάμπινγκ εξακολουθούσαν να αρκούν για την εξάλειψη της ζημίας που προκλήθηκε από τις εξαγωγές που αποτελούσαν το αντικείμενο του ντάμπινγκ. Τα μεγέθη των εισαγωγών οι οποίες πραγματοποιήθηκαν πριν από το 1982 είχαν, επομένως, ήδη ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της προηγούμενης διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Επομένως, δεν υπήρχε λόγος να χρησιμοποιηθούν κατά την εξέταση της προηγηθείσας του 1982 καταστάσεως.

50 Όσον αφορά τη μείωση του μεριδίου αγοράς των εισαγομένων ηλεκτρικών κινητήρων, που επικαλείται η Neotype, πρέπει να τονιστεί ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2176/84, η εξέταση της ζημίας πρέπει να περιλαμβάνει όλους τους παράγοντες από τους οποίους κανένας δεν θα μπορούσε, από μόνος του, να αποτελέσει έρεισμα καθοριστικής κρίσεως.

51 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο, καίτοι αναγνωρίζει ότι το μερίδιο της αγοράς των εν λόγων εισαγωγών μειώθηκε από 23 % το 1982 σε 19,6 % το 1985, υπολόγισε τη ζημία βάσει των διαφόρων παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2176/84. Έτσι, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 25 του προσωρινού κανονισμού, στην οποία παραπέμπει η αιτιολογική σκέψη 19 του οριστικού κανονισμού, ο όγκος των εισαγωγών ηλεκτρικών κινητήρων από τις εν λόγω χώρες αυξήθηκε από 716 000 μονάδες το 1982 σε 748 300 μονάδες το 1985, αφού σημείωσε μείωση σε 604 000 και 689 500 μονάδες αντιστοίχως το 1983 και 1984. Στις αιτιολογικές σκέψεις 21 έως 24 του οριστικού κανονισμού αναφέρεται, επιπλέον, η προσφορά μη αμελητέων χαμηλοτέρων τιμών κόστους, καθώς και τιμών πωλήσεως των κοινοτικών παραγωγών συνεπεία των τιμών μεταπωλήσεως των εισαγομένων ηλεκτρικών κινητήρων. Το Συμβούλιο διαπιστώνει, στη συνέχεια, στις αιτιολογικές σκέψεις 25 και 26 του προσβαλλόμενου κανονισμού ότι, παρά την αύξηση από το 1982 των πωλήσεων και της παραγωγής, οι κοινοτικοί παραγωγοί ηλεκτρικών κινητήρων αντιμετώπισαν απώλειες εκμεταλλεύσεως κυμαινόμενες μεταξύ του 2 και του 25 % της τιμής κόστους, με εξαίρεση δύο μόνο επιχειρήσεις, από τις οποίες η μία είναι εγκατεστημένη σε κράτος μέλος στο οποίο η διείσδυση των εν λόγω εισαγωγών είναι πολύ ασθενής. Τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 26 του οριστικού κανονισμού εκτίθεται ότι οι θέσεις εργασίας που αφορά άμεσα η παραγωγή ηλεκτρικών κινητήρων στην Κοινότητα συνέχισαν να μειώνονται μεταξύ 1982 και 1985.

52 Ενόψει των περιστάσεων αυτών, την ακρίβεια των οποίων δεν αμφισβήτησε η Neotype, δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι δεν προκλήθηκε σημαντική ζημία στους κοινοτικούς παραγωγούς από τις εν λόγω εισαγωγές, αυτό δε παρά τη μείωση του μεριδίου τους της αγοράς στην προαναφερθείσα έκταση.

53 Η Neotype υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι το Συμβούλιο έπρεπε να υπολογίσει το μερίδιο της αγοράς των ηλεκτρικών κινητήρων που προέρχονται από τις οικείες χώρες όχι βάσει των μεγεθών των εισαγωγών αλλά βάσει των πωλήσεων εντός της Κοινότητας, ο αριθμός των οποίων είναι χαμηλότερος απ' ό,τι των εισαγωγών λόγω της διάρκειας της αποθηκεύσεως.

54 Εν προκειμένω, αρκεί να σημειωθεί ότι ενδεχόμενη διάσταση μεταξύ των μεγεθών των εισαγωγών και των πωλήσεων που οφείλεται στην ανάγκη διατηρήσεως αποθεμάτων εντός της Κοινότητας αποτελεί προσωρινό μόνο πρόβλημα που αντιστοιχεί στη φάση της δημιουργίας των αποθεμάτων αυτών, αλλά δεν μπορεί λογικά να γίνει δεκτό ότι μακροπρόθεσμα ο όγκος των εισαγομένων ηλεκτρικών κινητήρων υπερβαίνει αισθητώς τον όγκο των πωλήσεων των κινητήρων αυτών. Ενόψει του γεγονότος ότι οι ηλεκτρικοί κινητήρες που προέρχονται από τις οικείες χώρες έχουν ήδη πωληθεί εντός της Κοινότητας σε σημαντικές ποσότητες κατά τη δεκαετία του '70 και ότι η δημιουργία των αποθεμάτων πρέπει, επομένως, να έχει ολοκληρωθεί, δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι υπολόγισε το μερίδιο της αγοράς κατά τη διάρκεια της περιόδου της έρευνας βάσει των εισαγωγών.

55 Ενόψει των προηγουμένων σκέψεων, ο λόγος που αντλείται από τον φερόμενο ως εσφαλμένο υπολογισμό της ζημίας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την αθέμιτη μέθοδο καθορισμού του δασμού αντιντάμπινγκ

56 Με τον τέταρτο λόγο της η Neotype προβάλλει ότι ο κανονισμός 2176/84 δεν εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να θεσπίσει, έναντι των συνδεομένων εισαγωγέων, μεταβλητό δασμό αντιντάμπινγκ βάσει της διαφοράς μεταξύ της τιμής που αναφέρεται στο παράρτημα του προσβαλλόμενου κανονισμού και της δασμολογητέας αξίας που καθορίζεται κατά το άρθρο 6 του προαναφερθέντος κανονισμού 1224/80.

57 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α), του εν λόγω κανονισμού, η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων βασίζεται επί της τιμής μονάδος που αντιστοιχεί στις πωλήσεις των εισαγομένων εμπορευμάτων ή των πανομοιοτύπων ή ομοειδών εισαγομένων εμπορευμάτων προς πρόσωπα που δεν συνδέονται με τους πωλητές, κατά το χρονικό σημείο ή περίπου κατά το χρονικό σημείο της εισαγωγής των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων. Εάν δεν έχουν γίνει τέτοιες πωλήσεις, τότε η δασμολογητέα αξία βασίζεται, δυνάμει της παραγράφου 1, στοιχείο β), της διατάξεως αυτής, στην τιμή μονάδας στην οποία πωλούνται τα εισαγόμενα εμπορεύματα ή πανομοιότυπα ή ομοειδή εισαγόμενα εμπορεύματα εντός της Κοινότητας κατά την πιο πρόσφατη, μετά την εισαγωγή των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων, ημερομηνία, εντός όμως 90 ημερών από την εισαγωγή αυτή.

58 Όσον αφορά τον λόγο αυτόν, πρέπει να υπομνηστεί καταρχάς ότι, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 2176/84, οι κανονισμοί με τους οποίους θεσπίζεται δασμός αντιντάμπινγκ αναφέρουν ιδίως το ποσό και τον τύπο του επιβαλλομένου δασμού, καθώς και ορισμένα άλλα στοιχεία. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα είναι ελεύθερα να επιλέγουν, εντός των ορίων του πεδίου εκτιμήσεώς τους, μεταξύ των διαφόρων τύπων δασμού.

59 Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο αποφάσισε, προκειμένου να επιτευχθεί διαφάνεια, αποτελεσματικότητα, καθώς και για να ενθαρρυνθούν οι εξαγωγείς να αυξήσουν τις τιμές τους, να θεσπίσει μεταβλητό δασμό υπολογιζόμενο με βάση τη διαφορά μεταξύ της κατωτάτης τιμής και της τιμής πωλήσεως προς τον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή. Το Συμβούλιο θεώρησε, επιπλέον, αναγκαίο να στηρίξει, ανάλογα με τους εισαγωγείς που είναι συνδεδεμένοι με έναν εξαγωγέα, τον υπολογισμό του ενδεχομένου δασμού αντιντάμπινγκ στην τιμή πωλήσεως προς τον πρώτο αγοραστή που δεν είναι συνδεδεμένος με τον εξαγωγέα, καθοριζόμενη κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 1224/80.

60 Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως, εφόσον, ιδίως, ο μεταβλητός δασμός είναι, γενικώς, ευνοϊκότερος για τους οικείους επιχειρηματίες, λόγω του ότι καθιστά δυνατή την αποφυγή κάθε καταβολής δασμών αντιντάμπινγκ υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι οι εισαγωγές πραγματοποιούνται σε τιμές άνω της ορισθείσας κατωτάτης τιμής.

61 Όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής πωλήσεως προς τον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β), του κανονι-

σμού 2176/84 αναγνωρίζει ότι για την εξέταση της προβαλλομένης πρακτικής ντάμπινγκ δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τιμή αναφοράς η τιμή εξαγωγής που πληρώθηκε ή έπρεπε να πληρωθεί από τον εισαγωγέα που είναι συνδεδεμένος με τον εξαγωγέα. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι, στην περίπτωση αυτή, η τιμή εξαγωγής μπορεί να κατασκευαστεί με βάση την τιμή στην οποία το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά στον ανεξάρτητο αγοραστή. Η ίδια αβεβαιότητα ως προς τις συναλλαγές μεταξύ επιχειρηματιών που συνδέονται μεταξύ τους εμφανίζεται εν προκειμένω, όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής μονάδας του προϊόντος « ελεύθερο στα σύνορα » της Κοινότητας βάσει του οποίου ποικίλλει το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ.

62 Εξάλλου, ο ίδιος ο κανονισμός 1224/80 προβλέπει στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β), ότι, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας σε πώληση μεταξύ συνδεομένων μεταξύ τους προσώπων, η συναλλακτική αξία γίνεται αποδεκτή μόνον αν προσεγγίζει πολύ μία αξία που καθορίζεται βάσει στοιχείων διαφορετικών από αυτά που αφορούν την οικεία εισαγωγή. Μία από τις αξίες αναφοράς που αναφέρονται στη διάταξη αυτή [περίπωση ii)] είναι η δασμολογητέα αξία πανομοιότυπων ή ομοειδών εμπορευμάτων, όπως καθορίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 του εν λόγω κανονισμού.

63 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι καθόρισε για τους συνδεομένους εισαγωγείς, μεταξύ των οποίων η Neotype, το ύψος του μεταβλητού δασμού αντιντάμπινγκ βάσει της δασμολογητέας αξίας κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 1224/80.

64 Η Neotype προβάλλει, περαιτέρω, ότι η επικουρική μέθοδος υπολογισμού, που αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, στοιχείο α), του οριστικού κανονισμού, δηλαδή ο καθορισμός της καθαρής τιμής μονάδας του προϊόντος « ελεύθερο στα σύνορα » βάσει της δασμολογητέας αξίας κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1224/80, δεν είναι αρκούντως ακριβής και συνιστά παραβίαση της αρχής της διαφάνειας των διοικητικών πράξεων.

65 Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι:

« Αν η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων δεν δύναται να καθοριστεί κατ' εφαρμογή των άρθρων 3, 4, 5, 6 ή 7, καθορίζεται με εύλογο τρόπο,

συμβιβαζόμενο με τις αρχές και τις γενικές διατάξεις της συμφωνίας και του άρθρου VII της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου και βάσει των διαθεσίμων στοιχείων εντός της Κοινότητας. »

66 Ενόψει των εγγυήσεων που προβλέπονται κατ' αυτόν τον τρόπο στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1224/80 και του γεγονότος ότι στη διάταξη αυτή αναφέρεται μία επικουρική μέθοδος, η αναφορά στη διάταξη αυτή με τον οριστικό κανονισμό πρέπει να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με τον κανονισμό 2176/84 και με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου. Στην περίπτωση κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές θα πρέπει να στηριχθούν, σε μία ειδική περίπτωση, σ' αυτήν την επικουρική μέθοδο υπολογισμού, εναπόκειται στις εθνικές διοικητικές αρχές να επαγρυπνούν, ώστε ο καθορισμός του ύψους του μεταβλητού δασμού αντιντάμπινγκ να γίνει κατά διαφανή τρόπο και εντός των ορίων που καθορίζει το προαναφερθέν άρθρο 2, παράγραφος 3.

67 Επομένως, ο λόγος που η Neotype αντλεί από τη φερόμενη ως αθέμιτη μέθοδο καθορισμού του δασμού αντιντάμπινγκ πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από την αθέμιτη οριστική είσπραξη των ποσών που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού

68 Η Neotype υποστηρίζει, τέλος, ότι η οριστική είσπραξη, δυνάμει του άρθρου 2 του οριστικού κανονισμού, των ποσών που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ είναι παράνομη, καθόσον ο προσωρινός κανονισμός ήταν άκυρος και, επομένως, δεν μπορούσε να επικυρωθεί με τον οριστικό κανονισμό.

69 Εν προκειμένω, πρέπει να τονιστεί προκαταρκτικά ότι η νομιμότητα του οριστικού κανονισμού περί εισπράξεως του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ δεν επηρεάζεται από ενδεχόμενη ακυρότητα του προσωρινού κανονισμού παρά μόνο καθόσον αυτή επηρεάζει τον οριστικό κανονισμό.

70 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι λόγοι που επικαλείται η Neotype κατά του προσωρινού κανονισμού δεν μπορούν να προβληθούν κατά του οριστικού κανονισμού. Ο πρώτος λόγος της Neotype ότι ο προσωρινός κανονισμός στερείται νομιμότητας λόγω πλημμελείας που σημειώθηκε κατά τη διαδικασία της ακροάσεως δεν επηρεάζει την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού. Πράγματι, ακόμη και αν η Neotype δεν είχε πληροφορηθεί εγκαίρως τη θέσπιση του προσωρινού δασμού, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να έχει επιπτώσεις στην οριστική είσπραξη του δασμού αυτού, καθόσον η Neotype είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει τα επιχειρήματά της πριν εκδοθεί ο οριστικός κανονισμός. Ως προς τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο που προβάλλει η Neotype, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η επιλογή της Σουηδίας ως χώρας αναφοράς μεταβλήθηκε με τον οριστικό κανονισμό, ο οποίος στηρίζεται στις συνθήκες της γιουγκοσλαβικής αγοράς. Ο τέταρτος λόγος που αντλείται από τον εσφαλμένο υπολογισμό της ζημίας, και ο οποίος προβάλλεται επίσης κατά του οριστικού κανονισμού, απορρίφθηκε ανωτέρω (βλέπε σκέψεις 48 έως 55). Με τον πέμπτο λόγο της η Neotype βάλλει κατά της μεθόδου που εφαρμόστηκε για τον καθορισμό του προσωρινού δασμού. Εν προκειμένω, αρκεί να τονιστεί ότι η μέθοδος αυτή δεν μπορεί να επηρεάσει το κύρος του οριστικού κανονισμού ο οποίος εκθόθηκε κατόπιν διαφορετικής διαδικασίας και βάσει νέων στοιχείων εκτιμήσεως.

71 Ο λόγος που αντλείται από την αθέμιτη οριστική είσπραξη των ποσών που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

72 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

73 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων των παρεμβαινόντων, οι οποίοι υπέβαλαν σχετικό αίτημα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

κρίνει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων των παρεμβαινόντων.

Slynn Zuleeg

Joliet Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 1990.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

Gordon Slynn